

การศึกษาองค์ประกอบและแนวทางส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี

Study of elements and guidelines for promoting Thai language values.
Of junior high school students in Udon Thani Municipality

สุวรรณา โจทกราช¹
ทรงศักดิ์ ภูสีอ่อน²

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 2) เพื่อศึกษาระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น 3) เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น กลุ่มตัวอย่างที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทยจำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง กลุ่มตัวอย่างที่ 2 นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน จำนวน 650 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมแนวทางการรู้เรื่อง ค่านิยมทางภาษาไทย จำนวน 5 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง 2) แบบสอบถามการส่งเสริมแนวทางการรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย มีค่าอำนาจจำแนก 0.42 - 0.82 ความเชื่อมั่น 0.98 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐานและการวิเคราะห์องค์ประกอบ

ผลการวิจัย 1) การศึกษาองค์ประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ น้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .445 - .823 2) ระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.58 - 4.40 3) แนวทางการส่งเสริมการรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย ประกอบด้วย การแสดงออกทางภาษาไทย ความภาคภูมิใจในภาษาไทย การใช้ภาษาในการสื่อสาร การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส การใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ การอนุรักษ์ภาษาไทย การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย การใช้สื่อและเทคโนโลยี

คำสำคัญ: องค์ประกอบ การส่งเสริมการรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย นักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

Abstract

This research aims to: 1) study the components of Thai language values among junior high school 2) To study the level of Thai language values of junior high school 3) To study the ways of promoting Thai language values among junior high school The sample is the first sample 5 specialist in Thai language curriculum and teaching. by purposive sampling. The second samples were 650 students Used in analyze of Exploratory Factor Analysis (EFA) and use in Confirmatory Factor Analysis (CFA) by Multistage Random Sampling. The third sample Experts promoting awareness Five Thai values by choosing a specific type. The tools used were: 1) semi-structured interview; 2) questionnaire on Thai language value. The discriminative power is 0.42 to 0.82 and the reliability is 0.98 The data were analyzes by basic statistical and factor analysis.

¹นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The findings of this research were 1) study of elements of Thai language values among junior high school students consisted of 8 components, 49 indicators with weight components between .455 to .833 2) Thai language values among junior high school students, the average between 3.58 - 4.40 3) the result guidelines to promote Thai language values are Thai language expression Thai pride The use of language to communicate. The use of language to suit the occasion. The use of critical Thai. Thai Conservation The promotion of learning about Thai language using media and technology

Keywords: factor, promoting the literacy values in Thai, junior high school students.

บทนำ

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ก้าวล้ำไปอย่างรวดเร็ว เราจึงพบการใช้ภาษาไทยแบบผิด ๆ มากมายจนเกือบจะกลายเป็นความคุ้นชิน โดยเฉพาะในกลุ่มวัยรุ่น ยิ่งน่าเป็นห่วงมากที่สุด เป็นกลุ่มที่นิยมใช้ภาษาที่มีวิวัฒนาการทางภาษาที่เฉพาะกลุ่ม ซึ่งเป็นภาษาที่เกือบจะไม่มีไวยากรณ์ ไม่ว่าจะเป็นจากการรับส่งข้อความสั้น (SMS) การส่งจดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การสนทนาออนไลน์ (MSN) หรือแม้แต่การแสดงความคิดเห็นในโลกอินเทอร์เน็ต การใช้ภาษาไทยที่เกิดจากอินเทอร์เน็ตนั้นเริ่มลูกกลามาจากโปรแกรมแชทและเกมออนไลน์ ซึ่งดูคล้าย เป็นการสนทนากันธรรมดา แต่เมื่อได้เข้าไปสัมผัสแล้วมิใช่เลย การสนทนาอันไม่มีขีดจำกัดของภาษาทำให้เกิดปัญหาขึ้นมากมาย ดังเช่นที่พบตามหน้าหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน และในขณะเดียวกันก็สร้างปัญหาให้แก่วงการภาษาไทยด้วย นั่นคือการกร่อนคำ และการสร้างคำใหม่ให้ความหมายแปลกไปจากเดิม หรืออย่างที่เรียกว่าภาษาเด็กแนวนั่นเอง วัยรุ่น เป็นช่วงวัยที่มีการสื่อสารกันมาก และมีรูปแบบการสื่อสารด้วยคำที่ทันสมัย มีความหมายเฉพาะสำหรับกลุ่มและช่วงวัย วัยรุ่นจึงขาดความคำนึงถึงความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ให้เหมาะสม มีหลายสาเหตุที่ทำให้วัยรุ่นใช้ภาษาที่ผิดๆ โดยเฉพาะเทคโนโลยีเข้ามาเกี่ยวข้องอย่างมาก ทำให้มีความสะดวกในการใช้ชีวิตประจำวัน รวมทั้งการสื่อสาร วัยรุ่นในประเทศไทยยุคใหม่บางกลุ่มได้สร้างค่านิยมที่ผิดๆ มาใช้ คือ การใช้ภาษาไทยที่ผิดจากคำเดิม ทำให้ภาษาไทยของเราเปลี่ยนแปลงไปเยาวชนยุคหลังๆ จึงใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้อง

ครูมีบทบาทอย่างมากในการปลูกฝัง และการจัดการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อพัฒนาค่านิยมทางภาษาไทยให้แก่นักเรียน หากครู อาจารย์มีวิธีการพัฒนาค่านิยมทางภาษาไทยอย่างเหมาะสม ก็จะสามารถปลูกฝัง พัฒนาให้เยาวชนมีค่านิยมทางภาษาไทยที่ดีงาม อันจะนำมาซึ่งพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนที่จะรัก ห่วงแหน และใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง ซึ่งการพัฒนาค่านิยมทางภาษาไทยให้กับนักเรียนนั้น ควรมุ่งเน้นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 12-15 ปี โดยเป็นวัยเริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กสู่วัยรุ่น และเป็นวัยที่จะพยายามค้นหาสิ่งที่ตนเองควรจะยึดมั่นหรือศรัทธา เพื่อสร้างอัตลักษณ์และเข้าใจบทบาทของตน

เนื่องจากสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วทางสังคม รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ยุคสังคมข่าวสาร เช่นปัจจุบันนี้ อาจทำให้การถ่ายทอดความคิดด้วยวิธีการต่าง ๆ มีอุปสรรคในการดำเนินชีวิตและเกิดความบกพร่องได้มากอย่างไรก็ตามธรรมชาติของภาษาย่อมมีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งในปัจจุบันภาษาไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงไปในทางเสื่อมโทรม สาเหตุเนื่องมาจากการรับวัฒนธรรมต่างชาติเข้ามา เทคโนโลยีต่าง ๆ ได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็ว เช่น การติดต่อสื่อสารทางโลกออนไลน์ การติดต่อสื่อสารจะมุ่งเน้นไปที่ความรวดเร็วและสะดวกสบาย ทำให้ภาษาไทยซึ่งเป็นเครื่องมือสื่อสารที่สำคัญได้รับผลกระทบโดยตรง เกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งภาษาพูดและภาษาเขียน (ศูนย์การเรียนรู้ TL Center, 2558 : ออนไลน์) ประกอบกับการรับวัฒนธรรมจากต่างชาติ มาใช้ในชีวิตประจำวัน ไม่ว่าจะเป็นการพูด การเขียน จนเกิดเป็นวัฒนธรรม ทำให้คนไทยละทิ้งความเป็นไทย ไม่ว่าจะเป็นวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี ภาษาไทย โดยนิยมใช้ภาษาต่างประเทศมากเกินไป ไม่เข้าใจและซาบซึ้งใน ความไพเราะของภาษาไทย ทำให้ขาดความระมัดระวังในการใช้ภาษาไทย เกิดความผิดเพี้ยน เสื่อมถอยขาดสุนทรียภาพทางภาษาและเอกลักษณ์ของชาติ ภาษาไทย

ยังแสดงให้เห็นคุณค่าความเป็นเอกภาพของชาติมีขนบธรรมเนียมประเพณี มีความภาคภูมิใจ สร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจธุระ การงานและดำรงชีวิตร่วมกัน ในสังคมประชาธิปไตย ได้อย่างสันติสุขและเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนาระบบการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ บันทึบให้เป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า ควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ สืบสานให้อยู่คู่คนไทยตลอดไป (กรมวิชาการ, 2545 : 3) “การขาดภาษาเป็นการขาดเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างยิ่ง” (บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, 2549 : 3) ด้วยความสำคัญดังกล่าว หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดให้ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551:37) นอกจากนี้ยังมีความสำคัญในด้านการถ่ายทอดความรู้สึกรัก นึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีตและความงดงามของภาษาเพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติที่บรรพบุรุษได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

จากเหตุผลดังที่กล่าวมาทำให้ผู้วิจัยเห็นความสำคัญที่จะศึกษาแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทย ซึ่งใช้กระบวนการพัฒนาตัวบ่งชี้ทั้งวิธีการเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณประกอบกัน โดยได้ตัวบ่งชี้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย ขึ้นมาเองโดยใช้เทคนิคการสัมภาษณ์เพื่อสร้างตัวบ่งชี้ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน เพื่อตรวจสอบว่าตัวบ่งชี้ได้ประกอบด้วยองค์ประกอบใดบ้างที่มีความสำคัญมากที่สุด เพื่อเป็นแนวทางการส่งเสริมค่านิยมที่จะเกิดขึ้นกับนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี
2. เพื่อศึกษาระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี
3. เพื่อศึกษาแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาองค์ประกอบและแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Method Research) ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยดังนี้

ระยะที่ 1 ศึกษาองค์ประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น

1. กลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทยจำนวน 5 คน ใช้ในการสร้างตัวบ่งชี้จากการสัมภาษณ์ด้วยแบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. การพัฒนาและการยืนยันตัวบ่งชี้

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี จำนวน 2,116 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยระยะ 1 เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

2.2.1 กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครอุดรธานีที่ใช้ในการวิเคราะห์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) ขึ้นมาได้จำนวน 325 คน

2.2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ 2 เป็นนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนในสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ที่ใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) ขึ้นมาได้จำนวน 325 คน

ระยะที่ 2 แนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี

กลุ่มเป้าหมาย เป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญในด้านการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย จำนวน 5 คน มีประสบการณ์สอนและทำงานตั้งแต่ 5-10 ปีขึ้นไป โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือในงานวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเอง โดยเริ่มจากการสร้างจากกรอบแนวคิดและพัฒนาเครื่องมือกับการพัฒนาและตัวบ่งชี้ทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทยจนถึงการสร้างเครื่องมือมีดังนี้ คือ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง 2) แบบบันทึก การสัมภาษณ์เชิงลึก 3) แบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทยเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนใน มีรายละเอียดดังนี้

1. สร้างกรอบแนวคิด ทำการศึกษางานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่สัมพันธ์กับแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทย เพื่อนำมาหาตัวบ่งชี้ ได้ 50 ตัวบ่งชี้

2. เมื่อได้ตัวบ่งชี้ 50 ตัวบ่งชี้ จากนั้นเพิ่มเติมโดยสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ กลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อสร้างตัวบ่งชี้ซึ่งให้ผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนบอกถึงตัวบ่งชี้ในแต่ละด้านว่าตัวบ่งชี้ใดสามารถเป็นแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทย

3. คัดกรองตัวบ่งชี้โดยการบันทึกการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญกลุ่มตัวอย่างที่ 1 เพื่อนำตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย เพื่อนำไปสร้างแบบสอบถาม

4. หาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องการอ่าน โดยการนำองค์ประกอบและตัวบ่งชี้ในแต่ละด้านให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเพื่อนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ 2

5. ทำการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อเป็นการสำรวจและสังเคราะห์ตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบที่ได้ว่ามีกี่ตัวบ่งชี้ที่สำคัญในแต่ละองค์ประกอบ พบว่ามี 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ คือ การแสดงออกทางภาษาไทย ความภาคภูมิใจในภาษาไทย การใช้ภาษาในการสื่อสาร การใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส การใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ การอนุรักษ์ภาษาไทย การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย การใช้สื่อและเทคโนโลยี จากนั้นนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) เพื่อตรวจสอบและสรุปผลว่าค่าน้ำหนักจากองค์ประกอบใดมีความสำคัญมากกว่ากัน เพื่อนำไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ 2

6. พิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบจากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) นำมาเรียงลำดับความสำคัญในแต่ละองค์ประกอบ และนำไปสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมแนวทางการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย จำนวน 5 คน ประเด็นคำถามในการสัมภาษณ์ คือ องค์ประกอบแต่ละด้านควรมีวิธีดำเนินการอย่างไร จึงจะเป็นการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทยให้กับนักเรียน โดยเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. การคำนวณค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาคำนวณหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวบ่งชี้ในแต่ละองค์ประกอบ เพื่อให้ทราบลักษณะความสัมพันธ์ของตัวบ่งชี้สำหรับการพิจารณาความเหมาะสมของเมทริกซ์สหสัมพันธ์
2. การกำหนด ผู้นำนักตัวบ่งชี้ และรวมตัวบ่งชี้เป็นขั้นตอนได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มเฉพาะผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอนภาษาไทย 5 คน ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้เชี่ยวชาญด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย 5 คน เพื่อหาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย กับกลุ่มตัวอย่างที่ 3
3. ตรวจสอบความกลมกลืน ความสอดคล้องของโมเดลการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-Square) ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (Goodness of Fit Index = GFI) ค่าดัชนี วัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index = AGFI)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (EFA) ประกอบด้วย องค์ประกอบ จำนวน 49 ตัวบ่งชี้ เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ (Factor loading) ตั้งแต่ 0.3 ขึ้นไป และมีตัวบ่งชี้อย่างน้อย 3 ตัวขึ้นไป ค่า Community (h²) ตั้งแต่ .521 ถึง .838 ค่า Eigen Value สามารถอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 72.106 ของความแปรปรวนของค่านิยมทางภาษาไทย
2. ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง ได้ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย ทั้ง 8 องค์ประกอบ มีค่าเป็นบวก มีค่าตั้งแต่ 0.66 ถึง 0.93 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ทุกค่าโดยค่าน้ำหนักองค์ประกอบเรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ด้านการแสดงออกทางภาษาไทย ด้านการใช้ภาษาไทย อย่างมีวิจารณญาณ ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย และ ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ผู้นำนักองค์ประกอบเท่ากับ 0.93, 0.84, 0.83, 0.75, 0.73, 0.71, 0.70 และ 0.66 มีดัชนีวัดระดับความกลมกลืนระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ได้ค่าไค-สแควร์ χ^2 เท่ากับ 59.64 ค่าความน่าจะเป็น เท่ากับ 0.097 ที่องศาอิสระ (df) เท่ากับ 36 ค่า GFI = 0.94 ค่า AGFI = 0.91 ค่า RMSEA = 0.042 แสดงว่า โมเดลมีความตรงเชิงโครงสร้าง ดังตาราง 1 และภาพประกอบ 1

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง

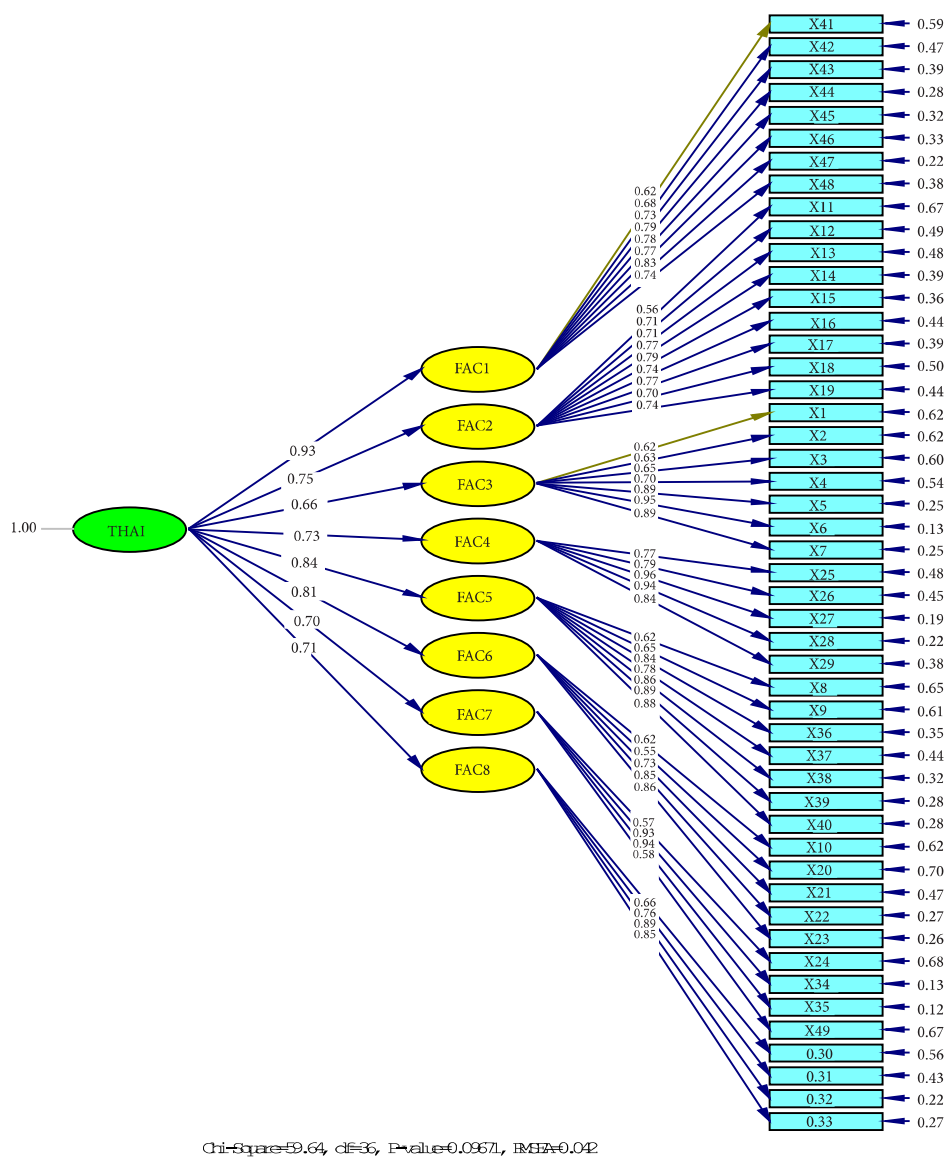
ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	Factor Loading	S.E.	t	R ²
องค์ประกอบที่ 1	-	0.93	0.077	11.98	0.75
ด้านการแสดงออกทางภาษาไทย	X41	0.62	0.039	15.74**	0.42
	X42	0.68	0.052	13.05**	0.53
	X43	0.73	0.052	13.96**	0.61
	X44	0.79	0.052	15.24**	0.72
	X45	0.78	0.052	14.87**	0.69
	X46	0.77	0.052	14.70**	0.67
	X47	0.83	0.052	15.86**	0.78
	X48	0.74	0.052	14.11**	0.62

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (ต่อ)

ตัวแปรแฝง	ตัวแปร สังเกตได้	Factor Loading	S.E.	t	R^2
องค์ประกอบที่ 2	-	0.75	0.061	10.74	0.55
ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย	X11	0.56	0.055	10.28**	0.33
	X12	0.71	0.054	13.17**	0.51
	X13	0.71	0.054	13.23**	0.52
	X14	0.77	0.053	14.55**	0.61
	X15	0.79	0.053	14.94**	0.64
	X16	0.74	0.053	13.86**	0.56
	X17	0.77	0.053	14.55**	0.61
	X18	0.70	0.054	13.03**	0.50
	X19	0.74	0.053	13.85**	0.56
องค์ประกอบที่ 3	-	0.66	0.061	10.78**	0.46
ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร	X1	0.62	0.039	15.74**	0.36
	X2	0.63	0.054	11.72**	0.38
	X3	0.65	0.054	12.17**	0.40
	X4	0.70	0.053	13.30**	0.46
	X5	0.89	0.048	18.35**	0.74
	X6	0.95	0.047	20.42**	0.86
	X7	0.89	0.048	18.45**	0.75
องค์ประกอบที่ 4	-	0.73	0.67	10.94	0.61
ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับ โอกาส	X25	0.77	0.059	12.98**	0.52
	X26	0.79	0.059	13.33**	0.55
	X27	0.96	0.058	16.39**	0.81
	X28	0.94	0.058	16.13**	0.78
	X29	0.84	0.059	14.30**	0.62
องค์ประกอบที่ 5	-	0.84	0.083	10.16**	0.78
ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างมี วิจารณญาณ	X8	0.62	0.066	9.44**	0.35
	X9	0.65	0.066	9.87**	0.39
	X36	0.84	0.070	12.01**	0.65
	X37	0.78	0.069	11.39**	0.56
	X38	0.86	0.071	12.22**	0.68
	X39	0.89	0.071	12.49**	0.72
	X40	0.88	0.071	12.44**	0.72
องค์ประกอบที่ 6	-	0.81	0.077	10.48**	0.66
ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย	X10	0.62	0.059	10.48**	0.38
	X20	0.55	0.059	9.35**	0.30
	X21	0.73	0.059	12.32**	0.53
	X22	0.85	0.060	14.19**	0.73
	X23	0.86	0.060	14.24**	0.74

ตาราง 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสอง (ต่อ)

ตัวแปรแฝง	ตัวแปรสังเกตได้	Factor Loading	S.E.	t	R ²
องค์ประกอบที่ 7	-	0.70	0.062	7.95**	0.24
ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย	X24	0.57	0.053	10.73**	0.32
	X34	0.93	0.046	20.46**	0.87
	X35	0.94	0.045	20.60**	0.88
	X49	0.58	0.053	10.97**	0.33
องค์ประกอบที่ 8	-	0.71	0.068	10.17**	0.48
ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี	X30	0.66	0.055	12.08**	0.44
	X31	0.76	0.054	14.12**	0.57
	X32	0.89	0.052	16.87**	0.78
	X33	0.85	0.052	16.25**	0.73

Chi-square=59.64, df=36, P-value=0.09671, RMSEA=0.042

ภาพประกอบ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องคำนิยามทางภาษาไทย

3. จากการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับที่สองพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย มี 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ ผู้วิจัยนำไปสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก In-depth interview) ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ อาจารย์ระดับมหาวิทยาลัย ศึกษานิเทศก์ และครูผู้สอน เพื่อเสนอแนะทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาคำประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .445 ถึง .823 ประกอบด้วยองค์ประกอบ ด้านการแสดงออกทางภาษาไทย ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย ด้านการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ได้ร้อยละ 66.279

ผลการวิเคราะห์โมเดลองค์ประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า องค์ประกอบด้านการแสดงออกทางภาษาไทย, ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย, ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร , ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส ,ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ,ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย , ด้านส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย , ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี มีค่าความเที่ยงในระดับสูง (ค่ามากกว่า 0.60) และองค์ประกอบทุกตัวสามารถอธิบายความแปรปรวนของตัวแปรในองค์ประกอบได้สูง (ค่ามากกว่า 0.50)

2. ผลการวิเคราะห์ระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า ระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี มีค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.58 ถึง 4.40 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าตั้งแต่ 0.61-0.85 อยู่ในระดับมาก โดยตัวบ่งชี้ที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ไม่ควรตัดคำในการพูด/อ่านภาษาไทย เช่น มหาวิทยาลัย ไม่ควรพูด/อ่านว่า มห'ลัย เท่ากับ 4.40 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ตั้งใจพูดภาษาไพเราะ เท่ากับ 3.58 ตัวบ่งชี้ที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานสูงสุด คือ การใช้ภาษาได้ถูกต้อง ทั้งการพูดและการเขียน เท่ากับ 0.85 และตัวบ่งชี้ที่มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานต่ำสุดคือ ลดการใช้ศัพท์วัยรุ่น จนคำที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สมควร เท่ากับ 0.61 ซึ่งตัวบ่งชี้ส่วนใหญ่มีความเหมาะสมในการเป็นตัวบ่งชี้การส่งเสริมการค่านิยมทางภาษาไทย

3. ผลการพัฒนาแนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย พบว่าแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญมีทั้งหมด 8 องค์ประกอบ จำนวน 26 ข้อ

อภิปรายผล

ผลการวิจัยพบว่า การศึกษาคำประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี

1. ผลการสังเคราะห์ตัวบ่งชี้จากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเพื่อสร้างกรอบแนวคิดค่านิยมทางภาษาไทยซึ่งประกอบด้วย 50 ตัวบ่งชี้

2. ผลการศึกษาคำประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า ผลการศึกษาคำประกอบค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี พบว่า ประกอบด้วย 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ มีน้ำหนักองค์ประกอบอยู่ระหว่าง .445 ถึง .823 ประกอบด้วยองค์ประกอบ ด้านการแสดงออกทางภาษาไทย ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย ด้านการส่งเสริม การเรียนรู้เรื่อง ภาษาไทย ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี องค์ประกอบทั้งหมดสามารถอธิบายค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี ได้ร้อยละ 66.28

3. ผลการวิเคราะห์ระดับค่านิยมทางภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนสังกัดเทศบาลนครอุดรธานี โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก

ตามทฤษฎีที่ว่า พฤติกรรมที่มนุษย์แสดงออกในสังคมนั้นย่อมมาจากแบบแผนพฤติกรรมที่สังคมแต่ละสังคมได้กำหนดไว้ โดยขึ้นอยู่กับบรรทัดฐานและค่านิยมของสังคมนั้น ๆ โดยทั่วไปมนุษย์จะมีพฤติกรรมที่เป็นไปตามบทบาทและหน้าที่ หรือแบบแผนที่สังคมกำหนดไว้ (วุฒิเลิศ เทวกุล, 2550 : 9) พฤติกรรมระดับบุคคล พฤติกรรมระดับระหว่างบุคคล พฤติกรรมระดับกลุ่ม ซึ่งมีที่มาจากทัศนคติ ความคิดเห็นส่วนบุคคล การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน บรรทัดฐานสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม (Lindgren, 1973) จากทฤษฎีข้างต้นพอสรุปได้ดังนี้ ค่านิยมจะเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของมนุษย์ ก็สะท้อนถึงการแสดงออกของพฤติกรรม โดยนำ 8 องค์ประกอบ 49 ตัวบ่งชี้ เหล่านั้นสอดคล้องกับ จุมพล หนิมพานิช (2550 : 133) ได้กล่าวถึง ค่านิยม เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมมนุษย์ คอยบังคับให้แสดงพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ที่ถูกต้อง และถ้าบุคคลประพฤติตามค่านิยม ก็จะได้รับยกย่อง ชมเชย การให้ค่านิยม เป็นความเชื่อ การแสดงค่านิยมของบุคคลอาจเปลี่ยนแปลงได้ หากมนุษย์ให้ความสำคัญกับค่านิยมนั้นเปลี่ยนไปซึ่งเป็นผลมาจากการจัดประสบการณ์เดิมกับประสบการณ์ใหม่ในระบบความคิด พฤติกรรมของมนุษย์ต้องอาศัยข้อมูลทั้งจากตัวบุคคล และสภาพแวดล้อม โดยโอกาสที่จะกระทำสิ่งต่างๆ ของมนุษย์ย่อมมาจากความคาดหวัง (ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา, 2523 : 14) ค่านิยมทางภาษาไทยในฐานะที่เป็นเครื่องมือสำหรับการติดต่อสื่อสาร เนื่องจากเป็นคุณค่าพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับนักเรียน (สุจริต เพียรชอบ, 2540) ความมีเขววินในการสื่อสาร เป็นคุณลักษณะทางด้านภาษาอย่างหนึ่งของเยาวชนไทย ซึ่งองค์ประกอบหนึ่งของเยาวชนไทย และในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ยังได้กำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนไว้ทั้งหมด 8 ประการ โดยประการที่ 7 นักเรียนต้องเป็นผู้รักความเป็นไทย ซึ่งองค์ประกอบหนึ่งของความเป็นไทย ก็คือ การใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2552 : 39) กุสุมา รักษมณี (2553) การใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ในชีวิตประจำวันของมนุษย์ส่วนใหญ่จะใช้ถ้อยคำที่เป็นคำพูด ประกอบกับกริยาท่าทาง และข้อเขียนในรูปแบบต่างๆ ดังนั้นเราจึงต้องให้ความสนใจกับการใช้ภาษาเพื่อจะได้สื่อสารกับผู้อื่นได้เข้าใจ โดยการใช้ภาษาในการสื่อสารควรคำนึงถึง อักษรวิธีในการออกเสียงหลักไวยากรณ์ และกาลเทศะ กรมวิชาการ (2535) การสื่อสารจะมีประสิทธิภาพสูงสุดก็ต่อเมื่อผู้ใช้ภาษามีความรู้เกี่ยวกับการออกเสียง การใช้คำในสถานการณ์ต่างๆ และหลักภาษาไทยเรื่องประโยค

4. แนวทางส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทยพบว่า มีทั้งหมด 8 องค์ประกอบ จำนวน 26 ข้อ ซึ่งแนวทางการส่งเสริมเหล่านี้จะส่งผลให้ครูผู้สอนสามารถนำไปวางแผนงานการจัดการเรียนการสอนเน้นการส่งเสริมการรู้เรื่องค่านิยมทางภาษาไทย การเน้นย้ำให้เห็นความสำคัญของภาษาไทย สอดคล้องกับแนวคิดของไมเคิลลิส (Michaelis, 1992) ที่ได้เสนอวิธีการอบรมโดยสั่งสอนโดยตรงเพื่อพัฒนาค่านิยมและสอดคล้องกับแนวคิดของธีรศักดิ์ อัครบรร (2543) ที่ว่า ครูต้องสั่งสอนให้ตระหนักว่าภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติที่มีคุณค่าน่าภูมิใจ ต้องส่งเสริมให้นักเรียนรักและใช้ภาษาไทยได้ถูกต้อง ตลอดจนให้เข้าใจและเห็นความสำคัญของภาษาไทย ครูต้องสามารถดึงดูดความสนใจเด็กได้ สอดคล้องกับความเห็นของญาดา อารุณเวช (2527 : 96) ที่ว่า ในการสอนภาษาครูต้องทำให้เด็กสนใจตั้งแต่ชั่วโมงแรก ครูในโรงเรียนทุกคนต้องช่วยกันส่งเสริมให้นักเรียนเห็นความสำคัญของภาษาไทย สอดคล้องกับแนวคิดของสวนิต ยมาภัย (2526 : 111) ที่ว่า ครูภาษาไทยเรียกร้องให้ครูวิชาอื่น ๆ ช่วยกันรักษาภาษาไทยด้วย ต้องช่วยทำให้นักเรียนใช้ภาษาเป็น เครื่องมือสื่อสารที่ดีที่สุด ต้องปลูกฝังค่านิยมนี้ให้เกิดขึ้นแก่นักเรียน นอกจากนี้ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดี อบรมตักเตือนนักเรียน มีการให้ความร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไมเคิลลิส (Michaelis, 1992) และยนต์ ชุมจิต (2531) กล่าวว่า การปลูกฝังส่งเสริมค่านิยมต้องทำตนเป็นแบบอย่างที่ดี ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีถูกต้องเหมาะสม สร้างแบบอย่างของสิ่งแวดล้อมทางภาษาไทยในทางที่ดีแก่นักเรียน คือ พูดและเขียนให้ถูกต้องชัดเจน ถูกต้องตามกาลเทศะ ต้องสอดแทรกค่านิยมไว้ในการสอนทุกวิชา เมื่อเห็นสิ่งใดบกพร่องต้องรีบแก้ไข ประสานสัมพันธ์ระหว่างบ้าน กับโรงเรียนมีการขอความร่วมมือจากผู้ปกครองให้ช่วยกวดขันย้ำเตือนพฤติกรรมที่พึงประสงค์อยู่เสมอๆ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีสื่อการสอนที่น่าสนใจ เป็นแนวทางที่ดีซึ่งสามารถพัฒนาค่านิยมทางภาษาไทยได้ ดังนั้นแนวทางการส่งเสริมค่านิยมทางภาษาไทย กลุ่มผู้เชี่ยวชาญได้เสนอแนวทางไว้ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 แนวทางการส่งเสริมการแสดงออกทางภาษาไทย จำนวน 4 ข้อ

1. จัดกิจกรรมแข่งขันการตอบปัญหา
2. จัดกิจกรรมเข้าค่ายภาษาไทย
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และการเขียน เช่น ฝึกการอ่านบัตรคำ การเขียนเรื่องราวจากประสบการณ์
4. จัดกิจกรรมหมอบภาษา

องค์ประกอบที่ 2 แนวทางการส่งเสริมความภาคภูมิใจในภาษาไทย จำนวน 3 ข้อ

1. จัดกิจกรรมเพื่อนช่วยเพื่อน โดยให้เพื่อนช่วยเหลือหรือแนะนำเพื่อนที่อ่านไม่ชัดหรือไม่ถูกต้อง
2. จัดกิจกรรมในชั้นเรียนโดยเน้นถึงสำคัญของภาษาไทย
3. จัดกิจกรรมหน้าเสาธง เช่น สำนวนสุภาษิตไทย คำคมประจำวัน

องค์ประกอบที่ 3 แนวทางการส่งเสริมการใช้ภาษาในการสื่อสาร จำนวน 3 ข้อ

1. จัดกิจกรรมเยาวชนนักเขียน
2. จัดกิจกรรมภาษาไทยให้สอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิต
3. จัดกิจกรรมนักพูด

องค์ประกอบที่ 4 แนวทางการส่งเสริมการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส จำนวน 3 ข้อ

1. จัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร เช่น การโต้วาที การพูดในโอกาสต่างๆ
2. จัดกิจกรรมสำคัญทางภาษาไทย เช่น วันสุนทรภู่ วันภาษาไทย
3. จัดกิจกรรมการศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ในและนอกห้องเรียนในรูปแบบที่หลากหลาย

องค์ประกอบที่ 5 แนวทางการส่งเสริมการใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ จำนวน 3 ข้อ

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ในและนอกห้องเรียน เช่น กิจกรรมห้องสมุดมีชีวิต
2. จัดกิจกรรมเข้าค่ายภาษาไทย โดยกิจกรรมจะมีทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
3. จัดกิจกรรมเขียนเรื่องจากภาพ

องค์ประกอบที่ 6 แนวทางการส่งเสริมการอนุรักษ์ภาษาไทย จำนวน 3 ข้อ

1. จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยนอกสถานที่ เช่น ทัศนศึกษาการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาไทย วรรณคดีไทย
2. จัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น การเชิญภูมิปัญญาในท้องถิ่นมีส่วนร่วมจัดการเรียนรู้แก่นักเรียน
3. จัดกิจกรรมการเข้าร่วมในการสืบทอดภูมิปัญญาไทย เช่น การนำความรู้ไปใช้และขยายผลแก่คนอื่น

องค์ประกอบที่ 7 แนวทางการส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องภาษาไทย จำนวน 5 ข้อ

1. จัดกิจกรรมรณรงค์ในรูปแบบต่าง ๆ
2. จัดป้ายนิเทศภาษาไทยในโรงเรียน
3. จัดกิจกรรมฝึกฝนทักษะทางภาษา เช่น เกมทางภาษา
4. เข้าร่วมแข่งขันทักษะภาษาไทยกับหน่วยงานต่างๆ
5. จัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน “อ่านหนังสือนอกเวลา”

องค์ประกอบที่ 8 แนวทางการส่งเสริมการใช้สื่อและเทคโนโลยี จำนวน 2 ข้อ

1. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น เพลง นิทาน สถานการณ์ วิดีทัศน์ เป็นต้น
2. จัดกิจกรรมในการเรียนการสอนโดยเน้นการพูด การอ่าน การเขียน โดยให้นักเรียนมีส่วนร่วม เช่น การแสดงบทบาทสมมติ การสาธิต เป็นต้น

ข้อเสนอแนะ**1. ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้**

1.1 จากผลการวิจัยพบว่า การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมนั้นครูผู้สอนควรให้ความสำคัญ อย่างสม่ำเสมอ โดยนำตัวบ่งชี้และแนวทางการส่งเสริมทั้ง 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านการแสดงออกทางภาษาไทย ด้านความภาคภูมิใจในภาษาไทย ด้านการใช้ภาษาในการสื่อสาร ด้านการใช้ภาษาให้เหมาะสมกับโอกาส ด้านการใช้ภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณ ด้านการอนุรักษ์ภาษาไทย ด้านการส่งเสริม การเรียนรู้เรื่อง ภาษาไทย ด้านการใช้สื่อและเทคโนโลยี มีการประสานงานเพื่อได้แนวปฏิบัติร่วมกันเพื่อให้นักเรียนมีค่านิยมในภาษาไทยที่ดียิ่งขึ้น

1.2 การนำตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมที่ได้ไปใช้นั้นควรพิจารณากลุ่มเป้าหมายในเรื่องการเรียนรู้ที่แตกต่างกันและความเหมาะสมกับวัยของนักเรียนเป็นอย่างมาก

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ตอบสนองต่อการจัดการเรียนที่เกี่ยวกับการรู้เรื่องการค่านิยม การพัฒนาครูผู้สอนให้มีศักยภาพในการสอนยิ่งขึ้น

2.2 จากตัวบ่งชี้การส่งเสริมการเรียนรู้เรื่องค่านิยมที่เกิดขึ้นควรมีการพัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่อำนวยความสะดวกต่อการเรียนเพื่อให้ครูผู้สอนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนที่เน้นการส่งเสริมค่านิยมและการอนุรักษ์ภาษาไทย

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2545). *การจัดการเรียนรู้ กลุ่มทักษะการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการกระทรวง
ศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา
- กุสุมา รัชมณีนี และคนอื่นๆ. (2533). *หนังสือเรียนภาษาไทย ทักษะสื่อสาร 1 รายวิชา ท401-ท402*.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์.
- จุมพล หนิมพานิช. (2550). *การวิจัยเชิงคุณภาพในทางรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์*. กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ญาดา อารุณเวช. (2527). *แนวทางสร้างเสริมค่านิยมเกี่ยวกับภาษาไทย*. หน้า 94-96. กรุงเทพฯ :
สำนักงานเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ.
- บุญเหลือ เทพยสุวรรณ, ม.ล.. (2549). *ภาษาไทยวิชาที่ถูกลืม*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : บรรณกิจ.
- ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา. (2523). *ค่านิยมและความคาดหวังของเยาวชนไทย: รายงานผลการวิจัย*.
กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2531). *ความเป็นครู*. กรุงเทพฯ:โอเดียนสโตร์.
- วุฒิเลิศ เทวกุล. (2550). *การจัดระเบียบสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 5. นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศูนย์การเรียนรู้ TL Center. (ม.ป.ป.) *วันภาษาไทยแห่งชาติ*. <http://www.ticthai.com/webboard/view_topic.php?table_id=109&post_id=32951> 1 ตุลาคม 2558.
- สวนิต ยมาภัย. (2526). *การสื่อสารมนุษย์*. กรุงเทพฯ : 68 การพิมพ์.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *ตัวชี้วัดและ
สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สุจิต เพียรชอบ. (2540). *ศิลปะการใช้ภาษา*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว.
- Michaelis, J. U. (1992). *Social studies for children : a guide to basic instruction*. 10th ed. Boston:
Ally and Bacon.